Р Е Ш Е Н И Е
№ 45581

гр. София, 19.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 23.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева
ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова
Цветелина Гоцова

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10627** по описа за **2026** година докладвано от съдия Цветелина Гоцова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на М. С. К., ЕГН [ЕГН], чрез адвокат В. В. от Софийска адвокатска колегия (САК), против Решение № 2155 от 16.06.2026 г., постановено по НАХД № 3472/2026 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение, 11-ти състав.
С обжалваното първоинстанционно решение СРС е потвърдил изцяло Наказателно постановление № СО-ОД-М-25-25КС-491 от 27.01.2026 г., издадено от заместник-кмет на Столична община, Направление „Транспорт и градска мобилност“, оправомощен със Заповед № СОА25-РД09-4210 от 28.10.2025 г. на Кмета на Столична община. С потвърденото наказателно постановление на М. С. К. са наложени следните административни наказания:
1. На основание чл. 154а, ал. 1 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО) – административно наказание „глоба“ в размер на 500 евро за извършено нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 8 от НОДТСО;
2. На основание чл. 154а, ал. 2 от НОДТСО – административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 евро за извършено нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 20 от НОДТСО.
В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на първоинстанционното решение поради нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и необоснованост. Касаторът поддържа, че наказателното постановление е издадено от некомпетентен орган, като цитира съдебна практика. Оспорва се доказаността на вменените

нарушения, като се твърди, че не са установени собствеността и предназначението на поземлените имоти, липсват данни дали земната маса представлява „отпадък“ по смисъла на Закона за управление на отпадъците (ЗУО) и не е доказана субективната страна на деянието. В съдебно заседание са представени нови писмени доказателства – Становище с рег. № ПУ-01-672-1/17.07.2026 г. на Б. дирекция „Д. район“ и Констативен протокол № 2-АЕ-60 от 20.05.2026 г. Претендира се отмяна на обжалваното съдебно решение и на потвърденото с него наказателно постановление, алтернативно – намаляване на размера на наложените глоби до законовия минимум, ведно с присъждане на сторените по делото съдебни разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът по касационната жалба – заместник-кмет на Столична община, чрез процесуалния си представител адвокат С. П. от САК, депозира писмен отговор, с който оспорва касационната жалба като неоснователна. В съдебно заседание моли решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София – град, XIV касационен състав, като прецени наведените касационни основания и доводите на страните, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок от страна в производството по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество, касационната жалба е частично основателна.

От фактическа страна Софийският районен съд е установил следното:

На 10.09.2025 г., около 10:50 часа, в [населено място], район „К. поляна“,[жк], по [улица], в района северно от храм-параклис „Св. Т.“, служители на Столичен инспекторат към Столична община съвместно с органи на СДВР са провели специализирана контролна проверка чрез използване на безпилотна летателна система (дрон), управлявана от сертифициран оператор – свидетеля М. Н.. При наблюдението е установено, че товарен автомобил марка „Волво ФХ“ с регистрационен номер СО 4051 СН, управляван от касатора М. С. К. (нает като водач в „Ивайло Дучевски-59“ ЕООД), натоварен със земни маси, е напуснал пътното платно на [улица], завил е надясно по черен път в посока изток и е навлязъл в поземлени имоти с идентификатори 68134.1100.116 и 68134.1100.117, находящи се в местността „Бранище“. На посочения терен водачът е извършил разтоварване (изсипване) на превозваните земни маси от товарния отсек на превозното средство.

Непосредствено след разтоварването товарният автомобил е спрян на място от контролните органи на Столичен инспекторат и служителите на СДВР. При извършената проверка е констатирано, че разтоварването на земните маси е извършено на терен, който не представлява регламентирано депо или площадка за обезвреждане и/или оползотворяване на отпадъци и няма издадено разрешение по Закона за управление на отпадъците (ЗУО). При покана от страна на контролните органи водачът М. К. не е представил в транспортното средство копие от издадено направление по чл. 58 от Наредбата за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична община (НУОПОЧТСО) за превозваните земни маси.

За констатираните нарушения на 10.09.2025 г. главен инспектор от Столичен инспекторат е съставил срещу М. С. К. Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 25-25КС-491, предявен и подписан от нарушителя с отбелязване за възражения. Въз основа на съставения акт, на 27.01.2026 г. заместник-кметът на Столична община е издал процесното

Наказателно постановление № СО-ОД-М-25-25КС-491, с което на основание чл. 154а, ал. 1 от НОДТСО е наложил глоба в размер на 500 евро за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 8 от НОДТСО и на основание чл. 154а, ал. 2 от НОДТСО – глоба в размер на 1 000 евро за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 20 от НОДТСО.
Въз основа на установената фактическа обстановка първоинстанционният съд приел, че К. е извършил административните нарушения, за които законосъобразно е бил санкциониран и потвърдил изцяло НП.
Решението е неправилно.
Възражението на касатора за липса на материална компетентност на заместник-кмета на Столична община е неоснователно. Първоинстанционният съд правилно е приел, че наказателното постановление е издадено от надлежно оправомощен орган по смисъла на закона. Съгласно императивната разпоредба на чл. 22, ал. 5 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) наказателните постановления за нарушения на наредби на общинския съвет се издават от кмета на общината или от негов заместник въз основа на писмена заповед. В случая функциите на административнонаказващ орган са изрично възложени на В. Л. Ч. – заместник-кмет на Столична община, Направление „Транспорт и градска мобилност“, със Заповед № СОА25-РД09-4210 от 28.10.2025 г. на Кмета на Столична община. Цитираните от жалбоподателя Решение № 7976/2014 г. на АССГ и Решение № 12473/2015 г. на ВАС са неотносими към фигурата на заместник-кмета, тъй като с тях е отменена разпоредбата на чл. 137, ал. 1 (сегашна ал. 2) от НОДТСО единствено в частта относно делегирането на правомощия на други „определени от него с нарочна писмена заповед длъжностни лица“, но не и спрямо заместник-кметовете, чиято компетентност произтича пряко от законовата норма на чл. 22, ал. 5 от ЗМСМА във връзка с чл. 47, ал. 1, б. „б“ и ал. 2 от ЗАНН.
В частта относно наложената глоба в размер на 1 000 евро за нарушение по чл. 29а, ал. 1, т. 20 от НОДТСО първоинстанционното решение и потвърденото с него наказателно постановление са постановени в нарушение на материалния закон.
Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗАНН за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му. Процесното деяние е осъществено на 10.09.2025 г. Към тази дата разпоредбата на чл. 29а, ал. 1, т. 20 от НОДТСО (в редакция съгласно Решение № 411 по Протокол № 78 от 15.06.2023 г., в сила от 22.06.2023 г.) е забранявала: “липсата на разположение на копие от издадените направления на обекти, от които изпълняват дейности по транспортиране на строителни отпадъци, както и в транспортните средства, с които осъществяват транспортирането.” В приложимия към 10.09.2025 г. текст на нормата изобщо не е фигурирало понятието „земни маси“.
Изменението на чл. 29а, ал. 1, т. 20 от НОДТСО е прието с Решение № 686 по Протокол № 45 от 11.09.2025 г. на Столичния общински съвет и е влязло в сила на 18.09.2025 г. (след разгласяването му), като придобива следната редакция: забранява се: „т. 20. транспортирането на строителни отпадъци и земни маси без копие на издадено направление по чл.58 от НУОПОЧТСО в транспортното средство“. Понятията „строителни отпадъци“ по смисъла на § 1, т. 39 от ДР на ЗУО и „земни маси“ по смисъла на § 2, т. 5 от ДР на НУОПОЧТСО са легално разграничени и нямат тъждествено значение, тъй като земните маси представляват материали от естествен произход. В АУАН и НП е повдигнато обвинение единствено за транспортиране на „земни маси“, поради което към 10.09.2025 г. деянието на М. К. е било обективно несъставомерно по действащия текст на чл. 29а, ал. 1, т. 20 от НОДТСО. Административнонаказателната отговорност е ангажирана по чл. 154а, ал. 2 във вр. с чл. 29а, ал. 1, т. 20 от НОДТСО, а административнонаказателният състав не може да бъде разширяван по тълкувателен път във

вреда на санкционираното лице. Последващото нормативно изменение от 18.09.2025 г. няма ретроактивно действие.
Като е потвърдил наказателното постановление в тази му част, СРС е приложил материалния закон с обратна сила, поради което първоинстанционното решение и наказателното постановление в частта за наложената глоба от 1 000 евро по чл. 29а, ал. 1, т. 20 от НОДТСО следва да бъдат отменени изцяло.
По отношение на нарушението по чл. 29а, ал. 1, т. 8 от НОДТСО изводите на първоинстанционния съд за доказаност на деянието и вината на дееца са правилни и кореспондират със събрания доказателствен материал. Разпоредбата на т. 8 действа в непроменен вид и забранява изхвърлянето както на строителни отпадъци, така и на земни маси извън регламентираните места с разрешение по ЗУО. От показанията на свидетелите Т. и Н., писмените доказателства и протокола за оглед на веществени доказателства (видеозапис) безспорно се установява, че управляваният от касатора товарен автомобил е навлязъл в процесните имоти в м. „Бранище“ натоварен със земни маси и ги е разтоварил на терена, като мястото не представлява разрешено депо.
Неоснователни са възраженията в касационната жалба, че контролните органи е следвало да изследват собствеността на имота, съгласието на собственика или да извършват лабораторен анализ на почвата. Забраната по чл. 29а, ал. 1, т. 8 от НОДТСО е абсолютна и не се влияе от волята на собственика на терена, доколкото разтоварването и насипването на земни маси извън депо подлежи на разрешителен режим по ЗУО и ЗУТ. Субект на отговорността е прекият извършител – водачът, съгласно чл. 24, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН и чл. 135 от НОДТСО, като евентуалните трудови правоотношения с работодателя не изключват личната му вина
Представените пред настоящата инстанция писмени доказателства – Становище на БДДР от 17.07.2026 г. и Констативен протокол от 20.05.2026 г. – са допустими по реда на чл. 219, ал. 1 от АПК, но са материалноправно неотносими. Те удостоверяват последващо съгласуване на инвестиционно предложение за моделиране на терена близо година след деянието и не доказват наличието на валидно разрешение по ЗУО към датата на проверката – 10.09.2025 г.
Основателни са обаче доводите на касатора за неправилно определяне на глобата по чл. 29а, ал. 1, т. 8 от НОДТСО в нейния максимален размер от 500 евро. Съгласно чл. 154а, ал. 1 от НОДТСО за това нарушение е предвидена глоба в граници от 150 до 500 евро. За да потвърди максималния размер на санкцията, районният съд се е позовал на съображения, че случаят бил отнесен към ДАНС, както и на наличието на второ вменено нарушение. Тези мотиви са процесуално и материалноправно незаконосъобразни. Позоваването на извънпроцесуални твърдения за сезиране на ДАНС, за които по делото няма приобщени доказателства, нарушава чл. 13 и чл. 14 от НПК във връзка с чл. 84 от ЗАНН. Наред с това, наличието на друго твърдяно нарушение не може да служи като отегчаващо обстоятелство за конкретното деяние, тъй като всяко нарушение се преценява самостоятелно съгласно чл. 27, ал. 2 от ЗАНН. Обществената опасност на нерегламентираното изхвърляне на земни маси е отчетена от органа на местното самоуправление при определяне на самите законови граници на санкцията. По делото липсват данни М. К. да е извършвал предходни административни нарушения от същия вид, липсват данни за настъпили невъзстановими вреди, а самият деец е действал в качеството си на нает работник. При тези обстоятелства налагането на максимална санкция е явно несправедливо и несъразмерно. Наложената глоба следва да бъде намалена от максималния размер от 500 евро на нейния среден размер от 250 евро, който размер е напълно достатъчен за постигане на предупредително-възпитателните цели по чл. 12 от ЗАНН.
Относно разноските:

При този изход на спора пред двете съдебни инстанции разноските подлежат на разпределение по правилата на чл. 63д, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН във връзка с чл. 143 от АПК – съразмерно на уважената и отхвърлената част от жалбата. Касаторът е направил доказани разноски за адвокатско възнаграждение пред първата инстанция в размер на 350 евро (съгласно договор за правна защита и съдействие от 08.02.2026 г.), а за касационната инстанция не са представени доказателства. Ответникът има право на адвокатско възнаграждение, но не е заявил присъждането му.
Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София-град, X. касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2155 от 16.06.2026 г., постановено по НАХД № 3472/2026 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 11-ти състав, и вместо него ПОСТАНОВЯВА:
ОТМЕНЯ Наказателно постановление № СО-ОД-М-25-25КС-491 от 27.01.2026 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, в частта, с която на М. С. К., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 154а, ал. 2 от НОДТСО е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 евро (хиляда евро) за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 20 от НОДТСО.
ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № СО-ОД-М-25-25КС-491 от 27.01.2026 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, в частта, с която на М. С. К., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 154а, ал. 1 от НОДТСО е наложено административно наказание „глоба“ за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 8 от НОДТСО, като НАМАЛЯВА РАЗМЕРА НА ГЛОБАТА от 500 евро (петстотин евро) на 250 евро (двеста и петдесет евро).
ОСЪЖДА Столична община да заплати на М. С. К., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 291, 67 евро, представляваща сторени по делото съдебни разноски за адвокатско възнаграждение пред двете съдебни инстанции, съобразно уважената част от жалбата.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: